

Eltáv

Az ELTE SEK Vizuális Művészeti Tanszék diplomázóiról

Az Eötvös Loránd Tudományegyetem – Savaria Egyetemi Központ, Vizuális Művészeti Tanszékének diplomakiállítását Szombathelyen, az Agora Savaria Centrumban valósult meg. A tárlatot Salamon Júlia kurátor (a SEK óraadója, az MKE DLA-hallgatója) rendezte, és Bordács Andrea tanszékvezető nyitotta meg. Az *Eltáv* cím egyszerre utal az anyaintézmény nevére és a (kényszerű) távoktatásra, valamint a katonai szlengből ismerős, engedélyezett hazautazásra, az intézet jogszerű elhagyására. A játékos címadásból egyfajta lehangoltság is kiolvasható, hiszen a végzősök hároméves képzési idejük alatt egy rajtuk kívülálló ok, a vírushelyzet miatt közel másfél éves, kényszerű „eltávot” kaptak, így nagyrészt távoktatásban kellett felkészülniük

diplomamunkájukra és szakdolgozatukra. A személyes jelenlét, a korrigálás hiánya mindenkit számos kihívás elé állított. Mégis, a tanszék oktatói mindent megtettek azért, hogy a hallgatók a képző intézménytől távol is elegendő segítséget kapjanak.

Az elméleti oktatásban Bordács Andrea a hátrányt előnnyé tudta változtatni. Az internet adta lehetőségeket kihasználva a kötelező tananyag átadása mellett egy kortárs előadássorozat indított, mely gazdagabbá tette a képzést. A szcena meghatározó művészei – Bak Imre, Czene Márta, Fajgerné Dudás Andrea, Nemes Márton és Szalay Péter –, illetve szervezői – Spengler Katalin, Somló Zsolt, valamint e sorok írója is – tartottak online előadásokat. A virtuális térben zajló beszélgetésekben

HORVÁTH Dorina:
Boleyn Anna, 2021, olaj,
vászon, 120×80 cm
Fotó: Papp Laura Kinga
A művész jóvoltából
↓





↑
FARKAS Vivien:
Hétköznapiak, sorozat,
 2021, akril, vászon,
 5×50×60 cm
 Fotó: Papp Laura Kinga
 A művész jóvoltából

nem csupán a diákok vettek aktívan részt, hanem a tan-
 szék oktatói, sőt más szakemberek is. Ennek köszönhe-
 tően az idei végzősök ezen ismereteket is felhasználva
 indulhattak el a művészlét számos kihívást rejtő útján.

A 2021-es képkalkotó szakos hallgatók bemutatkozó
 tárlatán a műfajok a klasszikusnak nevezhető, vászon-
 ra festett olaj-, illetve akrilképektől a c-printeken át a
 videómunkákig, valamint az alkalmazott művészeti mű-
 fajokhoz közel álló arcualattervezéstől a fanzinkészítésen
 át a társasjátékig és a mesekönyvig terjedtek. A művek
 tematikájukban is sokfélék, így a klasszikus emberábrá-
 zolásoktól jutunk el a belülről, röntgenképeken láttatott
 lelki tartalmakig, a tájbrázoláson át az absztrakcióig.
 A klasszikus (ön)porték és parafrázisok jól megférnek
 egymás mellett a napjaink digitális korának cyberbully-
 ing veszélyeit bemutató munkával és az LGBTQ-témájú
 sorozattal.

Balázs Ágnes Márta *Önmegfigyelési gyakorlatok* című,
 tizenkét darabos sorozatának fotóalapú akrilfestményei
 a street art hagyományából indulva mutatnak be önáb-
 rázoló folyamatot. A művész fekete-fehér munkáiban
 saját arcának analizálásával jutott el a realiztikustól az
 absztrahált önábrázolásig a befogadó figyelmét fokoza-
 tosan a belső tartalmakra irányítva. Horváth Dorina egy
 történelmi nőalakot választott olajjal festett portréjának
 tárgyává. Az 1500-as évek Angliájában élt, a vallási és
 politikai életben is kulcsszerepet betöltő Boleyn Annát és
 környezetét festette meg. A magányos alak körül szim-
 bolikus és ikonografikus állatokat, portrékat látunk. Idő-
 beliségében komplex módon mutatja be a főhős életét
 a metaértelmezésre is lehetőséget adó, reneszánsz és
 impresszionista festményparafrázisok enteriőrbe helye-
 zésével. Csicsics Dávid *Ars Sacra* című műve egy belső
 indíttatású Caravaggio-parafrázis. Az 1601-ben készült
Emmausi vacsora graffití stílusú újraértelmezésével a
 mondanivaló és a tartalom örökérvényűségére utal.
 A felirat és a háttér fiatalos lendülete valamennyi gene-
 ráció számára érthetővé teszi a keresztény hit üzenetét.
 A téma és az anyaghasználat komolyságát az utcán is lát-
 ható stílus könnyedsége ellenpontoszza.

Farkas Vivien öt elemből álló festménysorozatában
 egy társadalmilag különösen érzékeny és aktuális témát
 boncolgat, mely egyidős az emberiséggel. A *Hétközna-
 pok* című sorozat intim pillanatokat ábrázol a zsáner-
 festészet hagyományait követve. A pop-art és a neoda-
 daista stílusú képek célja, hogy segítse az azonos nemű
 párok társadalmi elfogadottságát. Farkas Anett *Kéretlen
 vizualitás* című fanzinjában belülről, röntgenképeken ke-
 resztül láttatja az embert. A cyberbullying jelenségéből
 eredő lelki traumákat külső sérüléseken keresztül mu-
 tatja be. Az emberábrázolásból a tájbrázolás felé halad
 Cseh-Németh Ádám *Tájérezgések - Tisztelet a háznak*
 című festménysorozata. A parasztházak hagyományos
 architektúrájának letisztult, egyszerű ábrázolása a ren-

det szimbolizálja. Az elemek összekeverésével a rendet-
 lenség állapotába jutunk, hogy végül a tájban elhelyezett
 ház kiragadja kontextusából a szimbolikus építményt.
 Szalay Alexandra *Land art a vízen* című videója és
 c-printjei a tájban és a vízben végbemenő változásokat
 rögzítik. A mű a természet építő és erodáló munkáját
 mutatja be, ahol a víz és a kő viszonya szimbolikusan
 is értelmezhető folyamatokról beszél. A munka a Szom-
 bathelyhez (és az egyetemi képzés helyszínéhez) közeli
 Perint patakban készült.

Varga Martina is Szombathelyhez kötődően készítette
 el a *Herényiek háza* teljes arcualtervét. A kulturális és
 természeti táj hagyományaira építve adott friss lendüle-
 tet az intézménynek. Remélhetőleg az új arculat dinami-
 kája a közösségépítő, kultúrákövetítő tevékenységben
 is tükröződik majd. A közösségi játékok hagyományából
 indulva alkotta meg Lócsi Alexandra a *Hotarú - Szent-
 jánosbogár* című társasjátékának tervét, amelynek során
 a japán folklór és néphagyomány lényeit festette, rajzolta
 a játéktáblára, kártyákra és a dobókockára. Az úgy-
 nevezett „jókaikat” mutatja be kalligrafikus kandzsikkal.
 Az alkotó terve, hogy később a gyermekek és felnőttek
 számára egyaránt használható, valódi társasjátékot fej-
 lesszen. Musztács Tímea saját maga írta és illusztrálta
 gyermekeknek szóló könyvét, az *Égszínképek meséket*.
 A benne olvasható hét történet szereplői állatok vagy
 természetfeletti lények. A könyv színes, stilizált képei
 a 8-12 éves korosztály fantáziavilágára hatnak, célja,
 hogy történeteivel megszerettesse a természetet. A figu-
 rális ábrázolásoktól a nonfiguratív felé mozdul el Bakó
 Dorottya Julianna *Szinesztézia* című vászonképe, amely
 animált videómunkájának alapja. A velünk született je-
 lenséget színes festékcсурgatásokkal, zenei inspiráci-
 ókkal és az érzéki élmények összemosásával mutatja
 be. A videóban látható animáció követi a képzetársítá-
 sok neurológiai folyamatait. Péter Krisztina Mercedesz
 nonfiguratív, négyrészes, *Puzzle* című sorozata a japán
 térképeken és motívumkincsen alapul. A digitális kol-
 lázstechnikával készült alkotások célja szándékolatlan a
 dekorativitás.

A szombathelyi karon végzett, immár végleges „el-
 távot” kapott hallgatók témaválasztásai korszerűen
 reagálnak napjaink aktuális problémáira. A nehezített
 körülmények ellenére színvonalas, magas minőségben
 kivitelezett műveket láthattunk, így bizhatunk benne,
 hogy a végzett hallgatókkal a későbbiekben más fóru-
 mokon is találkozunk.